

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Desiderium S. Communionis, Communionem mereri, ostendit S.
Laurentius Iustinianus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

stris valde dignum debet esse Eucharistia, sine qua hominum Redemptor sibi amicissimos non vult à vita decedere.

I V.
S. Bonavent.
in vita S.
Francisci c.
3. de miraculis.

Scribit D. Bonaventura, Ciuem Caietanum Bartholomæum nomine, dum in S. Francisci templo construendo laboraret, ruina trabis percussus morti proximum, idem viaticum postulauisse, sed, cum monachus, antè decessurum existimaret, quàm tantâ loci distantia, afferi sacra Eucharistia posset, prolatis opportunè B. Augustini verbis, animam agenti dixit: *Crede, & manducasti.* Ille igitur, quem ore sumere Christum non potuit, corde flagrantissimo desiderauit. Vide mihi, mi Lector, quàm prompta manu adsit Deus, cum deest auxilium humanum. Nam D. Franciscus, cum vndecim fratribus, se illi stitit, atque adpectoratum strictissimis brachijs gestans agniculum, ad lectum eius accessit; & proprio agrum nomine compellans: *Hic est Agnus,* inquit, *quem tibi dari petebas, quem & propter bonum desiderium suscepisti: cuius etiam virtute consequeris vtriusq; hominis sospitatem.* Cum dicto, manû per vulnera ducebat, eumque iubebat exemplo sanum ad captum opus redire. Patuit hinc, vnde desperatis speranda sit medicina; & quid agendum sit, confiteri, aut communicare non valentibus. Optent animo, amorèque Dei (quem tam bonum Conditozem, Redemptorem, Patrem offenderunt,) peccata confiteri: desiderent, votòque cupiant secum iungi Christi corpus, quod reipsa non possunt adipisci. *Quæ spiritalis est communio,* à Sanctis quotidie frequentata; & verò etiam maximis prodigijs vsurpata, non solùm, cum mors instaret, sed tota etiam reliqua vita. Cuius rei docendæ magisque, inter homines, promouendæ caussa, non pigebit, complura eiusmodi exempla, salutaribus documentis interspersis, commemorare. Ars est saluberrima; sanctissima praxis.

V.
Thom. Boz-
zius lib. 15.
de Signis Ec-
cles. c. 4. ex
Bernardin.
Iustin. in vi-
ta eius, c. 8.
apud Sur. 8.
Ian.

De Laurentio Iustiniano Venetiarum Patriarcha, qui vixit Eugenio IV. sedente, hæc leguntur. *Sacra virgo quedam erat magna sanctitatis; hæc, per multos annos, abstinentia, vigilijs, orationibus steterat ante Dominum: Accidit autem, vt solennitate corporis Christi, neq; sorores alia, neq; ipsa communicare diuinis mysterijs possent, & cum agrè ferrent, & illa imprimis sanctissima mulier, oratum Laurentium mittunt, quia prope esset monasterium, vt, si gratiam communicandi, eo die, habere non possent, ipse saltem dignaretur, dum celebraret, pro ancillis suis orare: promittit Laurentius, dum autem celebra-*

celebraret ad populum, post elevationem, factus est extra seipsum, detulitq, cum spiritu ad illam mulierem in cella clausam, & contemplationi vacantem; quæ fortè tunc miro desiderio communicandi tenebatur, & sacra illi mysteria communicavit, siue in corpore, siue extra corpus. Deus scit; ab oculis quidem totius populi non discessit, donec ad seipsum reuersus ab illo pietatis officio reliquum missæ peregit. Hæc sunt verba scriptoris, ex eadem gente Iustiniana prognati, ac patritij Veneti, huius desiderij sancti vsum & fructum ostendentia. Nimirum quia amans suarum ouium Pastor Christus, etiam corpore simul vult pluribus, quantumuis distantibus, adesse, fecit etiam ipsum pluribus simul esse in locis Patriarcham: atque, vt desideria tantæ pietatis propagaret, vel ipsa miracula multiplicauit. Desiderat nimirum & Christus esse cum ijs, à quibus se videt desiderari. Eo autem præsentem, quid deesse potest; cum in illo sint omnia? Antigonus II. pugnaturus contra Ptolomei duces, cum dixisset Plutarch. in gubernator, multò plures hostium esse naues; Me ipsum presentem Antig. (inquit) contra quot naues opponis? Contra quot hostes nos Christum non opponemus, si quidem illum præsentem habeamus? Habemus autem, si habere volumus; si dicimus: Desidero te nunc Thom de deuotè ac reuerenter suscipere: cupio te in domum meam inducere, qua Kemp. lib. 4. tenus cum Zachæo merear à te benedici, ac inter filios Abrabæ computari. cap. 3. Anima mea corpus tuum concupiscit, cor meum tecum vniri desiderat.

Magnes ferrum, ardens voluntas Deum attrahit. Cuius etiam exemplum Bernardus de Lippa, priùs Liuoniæ Abbas, postea Episcopus, retulit, de quodam recens fidem, ac, paulo post, etiam ordinem religiosum professo, & eorum numero, quos Conuersos appellant. Ille, cum ceteris Monachis Eucharistiam porrigi vidisset, sibi que idem non licere, vehementer doluisset, stans contra altare communicandi desiderio suspirauit. Et ecce pius Dominus, sine sacerdotis ministerio, de altari, per Sacramentum, descendere dignatus est, in os eius; qui mox hostiam aperto ore ostendens, & causam tantæ gratiæ manifestans, cunctos, qui aderant, in stuporem conuertit: eandem enim hostiam defuisse reppererunt in altari. Adè placet Deo desiderium piorum. Desiderat desiderantes; &, qui illum accedere non possunt, eos ipse accedit: quia voluntatem timentium se facit. Pf. 144. 19.

Quod etiam, in Senensi Catharina, conspicuum fuit. Laborabat illa iliaco aliquando malo: sed, quia doloris remissionem spera-